

N D A

ΕΛΛΑΣ ΠΑΝΔΩΡΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΗΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Συγγάται: Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΙΤΣ, Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ, κ.λ.

ΤΟΜΟΣ Γ'.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΕΓ. ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1852.

— 800 —

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. 'Ο εῖτος τῆς Βαθειδάλης. Διηγήμα. — Περὶ Φαίδρου τοῦ Πλάτωνος. — 'Ο Παρθενών. — οὐρανοὶ καὶ φυτά τῆς Ἀμερικῆς (συνέγεια). — 'Ο πρὸς τὴν Ἀργοπολογίαν ἔριος ἐν τῇ Νίσῳ Λευκάδῃ. — Ἐπιστολαὶ μὲν. — Βιβλιογραφίες. — Δύσις τοῦ ἐν τῷ φυλλαδ. ΕΒ'. αἰνίγματος. — Διηγήμα. — 'Ο Κονγκός τοῦ θεάτρου. (ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).
ΕΙΚΟΝΕΣ. Παρθενών. — Ἀγγεῖον ἀρχῶν. — Φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΤΙΝΟΝΤΑΙ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, παρὰ τοῖς Συντάκταις, καὶ παρὰ τῷ Καταστήματι τῆς N. Παγδώρας.

ΕΝ ΤΗΣ ΛΟΙΠΗΣ ΕΛΛΑΔΙ, παρὰ τοῖς ΚΚ. Επιστάταις τῶν Ταχυδρομείων.

ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, παρὰ τοῖς ΚΚ. Ελληνικοῖς Προξένοις.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, παρὰ τῷ Κ. Δ. Σ. Γεωργαντῷ, πλησίον τοῦ ἐν Γαλατᾷ γανίου τοῦ

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ, παρὰ τῷ Κ. Ι. Μάγνῳ. [Χαλιλ Πασᾶ].

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ, δρ. 16. ἐλευθέρα Ταχυδρομικῶν.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ, δρ. 20 ὄμ.

ΕΝ ΔΑΚΙΑΙ, δίστηλα 3 $\frac{1}{2}$ ὄμ.

ΕΝ ΡΩΣΙΑΙ, Ρούσσλ. ἀσγ. 7, ὄμ.

ΕΝ ΤΗΣ ΙΟΝΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ, Δίστ. 3, ὄμ.

Άλλαχοῦ τῆς ΕΓΓΩΝΗΣ Φράγκα 18. Τὰ Ταχυδρομικά εἰς βάρος τῶν Συνδρομητῶν.

ΑΘΗΝΗΣΙ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ Ν. ΠΑΝΔΩΡΑΣ.

— 303 —

1852.

Εἰς τὸ ἔξωφυλλόν τῆς ἡ Ν. Πανδώρας θέλει μάναγγέλλει πάντα τὰ ἐν ‘Ελλάδι ἐκδιδόμενα βιβλία, τὸν διητοπον αταλή πρὸς τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς ὅπο τῶν ἐκδοτῶν’ προσέτι δὲ καὶ προσοχῆς τινος ἀξια ξένα βιβλία, τὰ ὅπωσδήποτε ἀφορῶντα τὴν ἀρχαιότηταν· τὸν δὲ τίτλον ‘Ελλάδα.

Εἰς τὸ αὐτὸν ἔξωφυλλον δέχεται νὰ καταχωρίζῃ καὶ παντὸς εἴδους ψιλολογικὰς ἀγγελίας, πρὸς 20 λεπτὰ τὴν γραμμήν, διὰ δημοσίευσιν εἰς ἐν μόνον φυλλάδιον, πρὸς 40 λεπτ. δὲ, διὰ τρεῖς ἀλλεπαλλήλους δημοσιεύσις

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τῆς Διευθύνσος τῆς Ν. Πανδώρας.

Α. Οἱ προμηθεύοντες πρὸς τὴν Ν. Πανδώραν δέκα συνδρομητὰς ΠΡΟΠΑΝΡΟΝΟΝΤΑΣ τὴν ἐπηρεάντας αὐτῶν συνδρομὴν, λαμβάνονται ἀρὰ ἐν ἀπτίτυποι τοῦ Γ'. ἐτονς αὐτῆς ΛΟΡΕΑΝ.

Β'. Αἱ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ν. Πανδώρας ἀπιστολαὶ, νὰ ἐπιγράφωνται πρὸς τὸν Κ. Ν. Δραγούμην, καὶ νὰ στέλλονται ἐλεύθεραι τέλοντας ταχυδρομικοῦ.

Γ'. Οἱ μεταβαινοντες ἀπὸ ἑτοὺς εἰς ἄλλον τόπον συνδρομηταὶ τῆς Ν. Πανδώρας, νὰ εῖσοπαιῶσιν ΕΓΓΡΑΦΩΣ τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς περὶ τούτου, διὰ νὰ γνωρίζῃ ποὺ πρέπει νὰ ετέλλῃ τὰ φυλλάδια των. ‘Ἄλλως, εἰστα ἀπολεσθῶσι, δέγ γελονται ἀραπληροῦσαι δωρεάν.

Δ. Ήσσα ἀγαπήτωσις τῶν ἐν τῇ Ν. Πανδώρᾳ ἐκδιδομένων, καταδιώκεται ἵναπιον τῶν σικαστηρίων κατὰ τοὺς γόμους.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΤΠΟ Β. Π. Β.

Πρὸς γρῆτιν τῶν δημοτικῶν Σχολείων. ‘Ἐκδίδεται διὸ δαπάνης ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ.
Ἐν Ἀθήναις, Ἐκ τῆς τυπογραφίας Α. Κορομηλᾶ 1852. Τιμ. λεπ. 50.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

Τῆς Γενικῆς ἱστορίας, συνταχθὲν μὲν ὑπὸ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ
κατὰ τὰ νεώτερα καὶ δοκιμωτέρα βοηθήματα, ‘Ἐκδοθεν δὲ δαπάνη Α. Κορομηλᾶ.

Βιβλίον Β'. Περίχον πὴν Μέσην ‘Ιστορίαν. Τιμ. δραχ. 5.

Ἐν Ἀθήναις, τύποις Α. Κορομηλᾶ 1852.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

μαθηματικὴ καὶ φυσικὴ ὑπὸ Ν. ΧΟΡΤΑΚΗ Καθηγητοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις γυμνασίου,
πρὸς γρῆσιν τῶν Γυμνασίων. ‘Ἐκδοθεῖσα δαπάνη Α. Κ. ο ρ ο μ η λ ἄ.
Ἐκδοσις Β'. αὐξηθεῖσα καὶ εἰς δλῶς νέον σύγγραμμα μετασχηματισθεῖσα Τιμ. δρ. 3. 50.
Ἐν Ἀθήναις, Τύποις Α. Κορομηλᾶ. 1852.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΟΜΟΣ

ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τοῦ Σκαρλάτου Α. Βούλαρτον,

Περιέχων τὰ κατά τὴν Περιών καὶ τὸν Βόσπορον
Διὰ τοὺς ἀπὸ τοῦδε συνδεομένας, τηρήσαι ἐκαστος τόμος δραχ. 15.

Ο ΝΕΟΣΣΟΣ.

(ΠΟΙΗΜΑΤΑ)

Τῷ Μύρωνος Νικολαίδου, Κρητός.

Ἐν Ερμούπολει, τόποις Γ. Μελισταγοῦς, ὁδὸς ἀγορᾶς. 1852.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ,

ΠΡΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

Πρὸ πολλοῦ σκεψθεῖ, πῶς εἰμπορεῖ ἐπιτηδεύστερον νὰ διδαχθῇ ἡ ιστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ θίους εἰς παιδας Ἐλληνική, μὴ ἔχοντας ἔτι καμμίαν ἔννοιαν ιστορίας, συνέταξε ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, τὸ ὅποῖον προςφέρει σήμερον εἰς τοὺς γονεῖς καὶ εἰς τοὺς διδασκάλους.

Ἐνόμισκ περιττὸν νὰ περιλαβοῦ εἰς αὐτὸ τὴν γεωγραφίαν τῆς Ἐλλάδος. Η γεωγραφία αὕτη ποτέ νὰ διδάσκεται εἰς τοὺς παιδας δῆλον πρὸ τῆς ιστορίας, ἀλλὰ καὶ χωριστὰ ἀπὸ αὐτήν. Οὐ πρέπει νὰ διδάσκεται πρὸ τῆς ιστορίας, ἐνοεῖται οἰκουμενή διὰ νὰ καταλάβῃ τις τὰ ιστορικὰ συμβόντα, ἀνάγκη νὰ γνωρίζῃ ὅποιον τὸν τόπον ὃποιον συνέδησεν παρεκτὸς δὲ τούτου, εἰ στοιχείωδεις τῆς γεωγραφίας ἔνοιαι εἶναι εύκαταληπτότεραι τῶν ιστορικῶν. Προσθέτω δρόμος, διὰ σπαστίται ἡ γεωγραφία νὰ διδάσκεται χωριστά ἀπὸ τὴν ιστορίαν, διότι, δοῶ ἀπλαῖς καὶ ἀνήναι αἱ γεωγραφικαὶ εἰδήσεις αἱ ὁποῖαι θέλουν παραδοθῆνεις τοὺς παιδας, ἀνάγκη, διὰ νὰ τὰ καταλάβωσιν αὐτοὶ, νὰ παραδείσωσιν εἰς αὐτοὺς εύμελόδιας καὶ εὐκρινῶς. Η δὲ γεωγραφία τῆς Ἐλλάδος, ἡ συνθήσις περιλαμβανομένη εἰς τὰ ιστορικὰ βιβλιάρια, προϋποθέτει τὴν γνῶσιν τῶν προγymάτων καὶ εἶναι ἐξ ἀνάγκης τόσον σύντομος, ὥστε ἀπὸ αὐτῆς καὶ μίνης αἱ παιδεῖς δὲν δύνανται βεβαίως νὰ λάβωσιν ἔννοιαν οιρῆ τῶν τόπων. Λαν λοιπὸν δὲν γνωρίζωσιν αὐτοὺς, ἡ γεωγραφία ἔχειν εἶναι ἀγρυπτος· ἀν δὲ τοὺς γνωρίζωσιν, εἶναι περιττή.

Οὐδεμίαν ἐπηρείσωσα χρονολογίαν φέρουσι τοῦ 777 ἑτοὺς πρὸ Χριστοῦ, νομίζων, διὰ εἰναι διδικοῦ νὰ βασινίζωσιν τοὺς παιδας ἵπαγρεοῦντες αὐτοὺς νὰ μανθάνωσι χρονολογίας αἱ ὁποῖαι διὸ εἶναι πεντάπτεσιν ἀσφαλεῖς. Πολλὰ ἐξ ἔκεινων τὰ ὅποια λέγεται διὰ συνέδησεν πρὸ τοῦ ἑτοὺς 777, δὲν εἶναι ἐπίσης βέβαια· ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ μαθικώτερα ἐξ αὐτῶν εἶναι χρήσιμα εἰς τὴν καταληπτὴν τῶν ματέπειτα ἀτραχλῶν γεγονότων καὶ τοῦ καμένου τῶν Ἐλλήνων συγγραφέων· διέτε ἡ γνῶσις τῶν μαθικῶν συμβάντων εἶναι ἀναγκαῖα· ἀλλὰ ἐρωτῶ· εἰς τὶ χρησμεῖς ἡ ἀπομνημόνευση τῶν μαθικῶν χρονολογιῶν;

Λαντί νά περιορισθώ εἰς μόνην τὴν ἀρχαιὰν ἱστορίαν. Άγρερα καὶ τὰ μετέπειτα συμβάντα μέχρι τῶν νεωτέρων χρόνων. Τωόντι γορίζω, ὅτι οἱ παιδες; ήμδν ὄφελουν νά μανθάνουσι τὰ μαγάλα κατορθώματα τῶν νεωτέρων χρόνων ἐπίσης καθός καὶ τὰ τὸν Μεθικὸν πολέμων οὐδὲ ἕνων διατί ἀπαυτεῖσαι μᾶλλον νά γνωρίζωσι πότε συνέβη ἡ ἀλοισις τῆς Κορινθίου παρὰ πότε συέβη ἡ ἀλοισις τῆς Κανονικού-οὐδὲνς ἢ τοῦ Μεσολογγίου.

Τὸ έυθέλιον εἶναι συντομώτατον. Η ἱστορία ή ὅποια πρέπει νά παραδίδεται εἰς τὴν ἀλιτήν ταῦτην σύγκαιται ἀπὸ ὃύο διακριμένα μέσον πρωτον, ἀπὸ τὴν ἀκριβήν σύνοψιν τῶν κυριωτέρων συμβάντων, δισων εἰναὶ δυνατῶν ἢ ἀντιληφθῆναι νοῦς πρωτόπειρος καὶ ἀγύρματος· δευτέρον, ἀπὸ δλα ἔκεινα τὰ περιστατικὰ τῶν συμβάντων, ἀπὸ δλας τὰς πράξεις καὶ δλους τοὺς λόγους τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, δισων ή λεπτομερεστέρα ἔκθετις εἶναι δητηθέντα νά προσενήσῃ ἀγαθὴν ἐντύπωσιν εἰς τὴν γνωρίν φραντασίαν καὶ εἰς τὴν ἀγνῆν παρδίπαν τῶν πατέρων. Τὸ καίμανον τὸ ὄποιον διδεται εἰς γείρας τῶν δὲν πρέπει νά περιέχῃ εἰμὴ τὸ πρῶτον μέρος, καὶ τοῦτο μόνον ὄφελουν ἀκριβῶς νά εκτηθῆται. Τὸ δὲ περίεργα καὶ τερπνά περιστατικά, τὰ δηοῖς ἀποτελοῦσιν οὗτως εἰπεῖν τὰ κοσμήματα τῆς ἱστορίας, ἀρκεῖ νά εκτεθῶται προφορικῶς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, διότι· τὶς δὲν γνωρίζεις μὲ πέσσην εὔκολαν διατηροῦσιν οἱ παιδες εἰς τὴν μνήμην των δσα ἀκούσασιν εὔκολης διηγούμενη; Φρενὸς μάλιστα, ὅτι δγι μόνον δὲν εἶναι ἀνταγκαίον νά εκτηθῶνται τὰ τοιεῦτα κατὰ Γέζεν, ἀλλὰ καὶ δὲν συμφέρει. Οἱ μαθηταί, σπαργγέλλοντας αὐτὰ ἐλευθέρως ὅπως τὰ διατήρησαν εἰς τὴν μνήμην των, γυργνάζονται ἐκ νιαρδες ἡλικίας εἰς τὴν προφορικὴν ἔκθεσιν. Πρὸς τούτοις, ἀν δλα ἔκεινα τὰ περιστατικὰ περιληφθῶσιν εἰς τὸ κείμενον, ἐκτὸς ὅτι τοῦτο ἀποδεῖναι δηκιθεῖς, ὑπάρχει καὶ κίνδυνος, μάκας οἱ παιδες, προσηλωθέντες εἰς αὐτὰ μᾶλλον ὡς πλέον εὐάρστα, παρεμπλήσσονται τὸ μέλλον ἔκρητερον, ἀλλὰ κυριώτερον μάρτυς τοῦ μαθήτευστος.

Περιστατάντων νά συνταξώ τὸ καίμανον τοῦτο εἰς γλῶσσαν ἀρελῆ καὶ ἀκριβῆ, προβαίνων, δισων ἐνδέχεται, ἀπὸ τῶν γνωστῶν εἰς τὰ δημοστα· καὶ, ἀν ἡ ὀλέγη πείση τὸν ὄποιον εἰς τὸ μάταιόν τουτο ἀπέστησε δὲν μὲ ἀπατᾷ, τολμει εἰπεῖν, διτι τὸ μικρὸν αὐτὸ δργεν δὲν θέλει ἀποδεῖ μχρηστον.

Ιεδίδεται δὲ ἐντὸς τοῦ προεγρού; Σεπτεμβρίου μηνός, καὶ τιμάται δραχμῶν 2 δια τούς ἐν τὸς τῆς Ἑλλάδος συνδρομητάς, δραχμῶν δὲ 2 καὶ ½ διὰ τοὺς ἔκτος, ἐνεκα τῆς πρὸς ἀποστολὴν δαπάνης.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Αύγουστου 1852.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ.

ΤΠΟ Β. Β. Β.

Πρὸς χρήσιν τῶν δημοτικῶν Σχολείων, ἐκδίδεται διὰ δεπάνης ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΩΡΟΜΗΑ.

Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Δημήτρου Κορομηλᾶ 1852. Τιμ. λεπ. 30.